

Referințe și informații despre activitatea, desfășurată de Jarník la Praga, au continuat să apară în publicațiile din Transilvania și în anii următori, mai ales în cercurile din jurul Astei. Astfel, *Calendarul Asociațiunii* pe 1916—1917 scrie despre *Un prieten al neamului nostru (dr. Ioan Urban Jarník)* care „întocmai ca un tată i-a cercetat și-i cercetează pe răniți la patul lor de suferință, îi mângieie cu vorba sa înțeleaptă, îi ajută să se înțeleagă cu doftorii și cu îngrijitorii străini, le citește scrisorile sosite de acasă, le scrie celor neștiutori de carte scrisori către cei de-acasă și-i bate capul să-i învețe, ca să fie în stare a scrie ei înșiși”¹. Într-un stil asemănător vorbește despre Jarník și *Calendarul nostru* din 1918, editat de ziarul „Calea Vieții”, din Comlăușul Mare. Ținând să-l felicite cu prilejul împlinirii a 70 de ani (25.V.1918), autorul articolului îl socoate drept „unul dintre cei mai sinceri și mai călduroși prieteni ai românilor”². Ceea ce înseamnă că faima lui Jarník pătrunsese pînă și în micile orașele din Transilvania. Revista *Calea Vieții*, redactată în localitatea Vulcan și tipărită la Orăștie se face și ea ecoul știrilor despre „marele prieten al românilor care, de cînd a erupt nenorocitul de război, e neobosit întru a cerceta spitalele din Praga”³. Pentru o cît mai veridică informare a opiniei publice de peste munți, redacțiile unor atari calendare pun la îndemîna cititorilor și fotografii, în care răniții români apar alături de Jarník și abatele Zavoral. Cum astfel de reproduceri sînt publicate în contextul unor expuneri cu totul de altă natură, sîntem îndrituiți să credem că ele circulau, la data aceea, în număr mare prin redacțiile periodicelor din Ardeal⁴.

*

După cum s-a arătat mai sus, Jarník a împărtășit episcopului de Gherla dorința răniților de a avea cărți în limba română și mai cu seamă cărți de rugăciuni. Ne place să credem că această inițiativă, a lui Jarník, a contribuit și ea la acțiunea organizată de Astra, de a trimite cărți și broșuri răniților români, aflați în lazaretele din Cehia și Austria. Din dările de seamă anuale se poate vedea că, în cursul anilor 1915, 1916 și 1917, Astra a expediat cîteva zeci de mii de exemplare din donații și din „Biblioteca sa poporală”. Numărul spitalelor era de altfel foarte mare. Numai la Praga se aflau, prin februarie 1915, după cum ne informează Jarník, șasezeci de lazarete. Cum era și firesc, spre a se face față numărului mare de răniți, asemenea spitale luaseră ființă în multe alte orașe din Cehia și Austria. De pildă, la Brno, Pardubice, Chrudim, Leitmeritz (Litoměřice), Mährisch-Weisskirchen, Viena, Innsbruck, Gmunden

¹ Vezi „Calendarul Asociațiunii” pe anul vișect 1916—1917, întocmit de Nicolae Iosif, Sibiu, V, Nr. 45 din „Biblioteca poporală” a Asociațiunii, p. 69—70.

² „Calendarul nostru” pe anul 1919, întocmit de Ioan Georgescu și Traian Prutern, Comlăușul Mare, II, 1918, p. 111.

³ Vezi articolul „Un prieten al românilor (dl. dr. Urban Jarník)” în „Calea Vieții”, Orăștie, I, 1916, Nr. 8 din 1. VIII. p. 8.

⁴ *Ibidem*, p. 105. Fotografia reprezintă pe Jarník și abatele Zavoral, înconjurați de un grup de ostași, români de origină, în grădina minăstirii Strahov. Același calendar reproduce un alt moment, în care cei doi „mari prieteni ai românilor” stau alături în curtea minăstirii, de un număr și mai mare de răniți. Semnul cel mai distinct al unor sentimente de caldă simpatie (*Ibidem*, p. 116).